

Το καλοκαίρι που η ποδοσφαιρική κίνηση είναι μηδαμινή, το κέντρο του ενδιαφέροντος στρέφεται στα μεταγραφικά θέματα. Οι ομάδες προσπαθούν να ενισχύσουν το έμπυχο υλικό τους, οι managers να αποσπάσουν την καλύτερη τιμή για την πελατεία τους και οι παίκτες να εξασφαλίσουν πιο πλούσια συμβόλαια.

Όλα, ή σχεδόν όλα, υπόκεινται στις νόρμες της ελεύθερης αγοράς. Η περίφημη αγάπη για τη φανέλα, η συλλογική προτίμηση από την πλευρά των παικτών είναι ένα γράμμα κενό ή καλύτερα εξαγοράσιμο. Θα μπορούσαμε στο σημείο αυτό, να εξάρουμε την περίπτωση του Δημήτρη Σαλπυγγίδη, ο οποίος πιθανότατα είχε τη δύναμη να διεκδικήσει μια καλύτερη μεταγραφή, ή να παραμείνει στον νταμπλούχο, αλλά αυτός προτίμησε την επιστροφή στην ομάδα της καρδιάς του. Αν δεν υπάρχει οποιαδήποτε άλλη αιτία, που γύρισε τον συμπαθή ως άνθρωπο και διακεκριμένο ως ποδοσφαιριστή Δημήτρη στην νύμφη του Βορρά, η περίπτωση του είναι πράγματι μοναδική. Αν υπάρχει κάτι άλλο, παραμένει απλώς ξεχωριστή.

Όπως και να έχει το θέμα του, η μεταγραφική περίοδος είναι εξ' ίσου ενδιαφέρουσα, σε ότι αφορά την παρατήρηση συμπεριφορών, όσο και η αγωνιστική περίοδος.

Αφορμή για το σημείωμα που ακολουθεί έδωσαν οι διάφορες θριαμβευτικές υποδοχές των αστέρων του διεθνούς ποδοσφαιρικού στερεώματος, που έρχονται δική Μεσσία στην Ελλάδα.

